

A dam 2 december, 1923.

VIII A 9.

Lieve dochter,

Tenig van een bezoek aan het Rijksmuseum
schrijf ik je onder de heiligen indruk die
hooge kunst biedt.

Ja, Elza, ik ben een paar dagen ziek ge-
weest, zwak verkneden; maar ik ben
een langer dag te bed gebleven, en ben geheel
genezen en sterk opnieuw.

Gister heb ik naar Harelbeke 50 f. ge-
stuurd van den Kinderblaus der kinderen -
den twaalfden zend ik van 150 frank.

Dje maand heb ik vier goede bijzige:

10 Wreede (Wongera Burger school)

11 (Tillbeek) Literaire Club.

(bij de hand)

15 Amsterdam, Jongelieden Schoolen

23 Utrecht, ~~van~~ van kwartierzegen.

In "Opheven" een prachtig nieuw Tijdschrift ge-
wijst aan Poëzie, want mijn gedicht "Beris" op de
eereplaats. Thans heb ik een groot nieuw
gedicht "Mithras" geschreven.

(Mithras is de zonnegod)

Maar mij toch die hier meen alleen jip en werk (want Ria geeft
in Antwerpen hem les en is mij behulpzaam waar ze kan) die
rust mijn arbeid verruimen. Ik verlies er noch geen enkel der
kinderen uit het oog. Allen heb ik innig lief en eil voor hen
doen al het mogelijke. Doch de tijden zijn slecht. In het leven is
blijzig voor kunstenaars in het algemeen en voor bemiddelden in
't bijzonder. Doch ik wil niet klagen; het worde dikwijls beter.

Had Alice's familie, hadden Eric en Rachel ook ik sul niet
jijne edelmoedigen maar alleen verhaastigen behandeld, dan ware
veel ellende niet gekomen. Eenmaal dat het evener was dat ik
in gezelschap voelde te moeten doen wou ik heed, maar alles mee gemeen-
zaam overleg gashied zijn, dan ware niemant gebroken en niet gehonden
geween. Het ongeluk is dat men elkaander niet begrijpen wil.

Op Elza, die alles weet, moest toch sterken zijn...

Dat men nu raden vergeet, verniet, beschimp, betastert, moers
u niet kunnen deren. die anderen kennen hem niet; zij wel.

Van Vlaanderen heb ik gedaan want ik kom. Zoudan ik wist kan
dus ik het weer. Trouwens hier werk ik alleen dus aan die hoogste
vaderlandse ideaal: het samenmaken van de Nederlanden: Holland en Vlaanderen.

Gaat mij toch die hier meer alleen jitten werk (want Ria geeft
in Antwerpen haar lessen en is mij behulpzaam waar de kans) ~~die~~
nuw mijn arbeid verruimen. Ik verlies a noch geen enkel der
kinderen uit het oog. Allen heb ik innig lief en sul voor hen
doen al het mooglyke. Doch de djelen jji slecht. In het leven is
larkig voor kunstenaars in het algemeen en voor bemelingen in
t byzonder. Doch ik wil niet klagen; het worde sijn lam beter;
had Alice's familie, hadden Eric en Rachel ook ik sul niet
jeppen edelmoedigen maar alleen verstantiger gehandelt, dan ware
veel ellende niet gekomen. Eenmaal dat het rouwe was dat ik
in gereset voelde te moeten doen wat ik leed, moest alles met gemeen-
zaam overleg geschied jijn, dan ware niemand gebroken en niet gehonden
gewoen. Het ongeluk is dat men elken niet begrijpen wil.

Jj. Elza, die alles weet, moest toch sterker jijn....
Doe men uw vader vergeet, veracht, beschimp, betastert, moet
u niet kunnen deren. alle anderen kerren hem niet; jji wel. —
Van Vlaanderen heb ik gedaan wat ik kon. Zoudra ik weder kan.
Doe ik het weer. Trouwen hier werk ik elken dag aan die hoogste
in het maken van de Nederlanden: Holland en Vlaanderen.

de bezijding van de juwb verheugt mij zeer; het verkiens volop de
hulde die men hem toebrengt. Doch weldra de dag van het ook
Borms verloren worde... Dat heel blaanderen worde bevestigd....

Die dag heb ik met weemoed aan mij getachte kind, ik begrijp
doch mijn leven zal men eerst kennen, als het uit is.
Ten de menschen verwachte ik reeds lang noch dankbaarheid noch
waardering, naar eenzijdige waarheidszin...

Alleen mijn kinderen mogen mij niet verkeerd beoordeelen.

Weten we nu alker best wat gesteld oefenen, en edelmoedig zij
of ten minste eerlijk tegenover elkenander. Wat geld (is dat niet
ellendig!) kan veel redden. Minkien komt he door mijn buien,
de liederen of de stullerij. Ik heb er goede hoop in. Mededelers
kan ik in dat ontants den bestigen ligt hier nog niets is verloren
gegaan.

Wont dus het hofst recht, Elza, wees flink en help uw broeders
in droef, en de andere familieleden flink te zij.

De buitenwereld heeft niets daarmede uit te staan -
Vertrouwen dus, en ontang met degen jaen mijn vaderlyken
jege, ook voor de andere mij inzelfs lieve kinderen -
uw liefhebbende vader René De Claryq.